

Een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, Nieuwjaarspredikatie gehouden op 1 januari 1969 te H. I. Ambacht door Ds. G. v.d. Breevaart.

Zingen: Psalm 39 4 en 5.

Lezen: 2 Petrus 3.

Votum.

Zegen.

Gebed.

Het oude jaar is weer verzonken in de eeuwigheid, om in de tijd niet weer terug te keren. Eens zullen we ook van het vervlogen jaar rekenschap af moeten leggen en wel in de oordeelsdag. Daarbij hebben we gisteravond nog stil gestaan: Ik zag de doden, klein en groot, staande voor God.

Een nieuw jaar is weer begonnen. Wat zal er in de baarmoeder van dit nieuwe jaar verborgen zijn? We hebben krachtens onze zonden en de breuk die er ligt op land en volk en kerk, niet veel goeds te verwachten! Alleen dan, wanneer we verwaardigd mogen worden in schuld, boete en berouw voor Gods aangezicht terecht te komen, hebben wij van God het goede te verwachten, dat kan dienen tot de eeuwige zaligheid. Van de wereld is geen goeds te verwachten. Johannes getuigt ervan: De wereld gaat voorbij, met al haar begeerlijkheid, maar die de wille Gods doet, blijft in der eeuwigheid. De tijd, die wij op aarde zijn, is maar kort en de eeuwigheid duurt tot in der eeuwigheid en is zo dichtbij!

Hoeveel jaar zijn wij geworden? Het merendeel van ons is naar de mens gesproken al over de helft. Ach, laten wij het toch niet van de tijd verwachten, die daar henen vliegt! Wij hebben het bij de aanvang gezongen: Gaat niet de mens, als in een beeld daarheen, Gelijk een schaduw, die verdwijnt? O, onze dwaasheid is, dat wij het zo dikwijls van dit leven en de toekomst verwachten. Maar de toekomst is zo donker! Men woelt vergeefs, men brengt met zorg bijeen, Al wat op aard' begeerlijk schijnt; En niemand is verzekerd, wie eens al die goed'ren naar zich nemen zal. Salomo, de koning die alles bezat wat de wereld maar kon geven: rijkdom, eer, aanzien, wijsheid, begint met de woorden: Ijdelheid der ijdelheden, het is al ijdelheid. Maar daar tegenover gaat de dichter verder: Nu dan, O HEER', wat is 't, dat ik verwacht? Mijn hope staat op U alleen! Wat een gezegende verwachting en toekomst! Wat had de dichter nodig? Verlos mij, door Uw onweerstaanb're kracht, Van al mijn ongerechtigheên. En stel mij niet, getrouwe Toeverlaat, Den dwazen sterv'ling tot een smaad. Wat zou het een gezegende zaak zijn, als wij daar bij aanvang iets van leren kennen, want wij zijn *in* de wereld, maar wij gaan weer *van* de wereld. Als wij dan nooit hebben leren kennen die hoop en levende verwachting, hoe zullen wij bestaan voor God? Hier vinden wij een mens, die in zijn schuld en zonden zat. Nu verwachtte Ilij het van niemand, dan alleen van God. Hij had geleerd en geloofd, dat er alleen in en door het bloed des verbonds vergeving, verzoening en verlossing was, wat hem dan ook drong, aan te kloppen aan de hemelpoort. Kom, zijn er die nog onder ons? Het nieuwe jaar is begonnen en bedenkt, zolang wij onbekeerd over de aarde gaan, kunnen wij niets anders dan schuld met schuld vermeederen! Krachtens onze bondsbreuk geldt het van ons: Zomin een moorman zijn huid kan veranderen, kunnen wij, die geleerd hebben kwaad te doen, goed doen. Maar nu is de weg gebaad in die gezegende Middelaar. In die dierbare Borg is de weg geopend, om verlost te worden van al onze ongerechtigheden. Er worden deze dag veel wensen gedaan en dat is niet tegen Gods Woord. Want wanneer Boaz bij zijn maaiers komt, spreekt hij ook een wens uit en zij wensen hem wederkerig het goede toe. Wij willen U toewensen, dat ten eerste elk onbekeerd mens zijn schuld eens thuis kreeg, want het zal toch nodig wezen, dat wij het aan deze kant van het graf leren kennen. Dan gaan wij onderzoeken, hoe wij van de schuld verlost kunnen worden. Al is het dat wij godsdienstig zijn, dat wij nog worden bewaard, opdat wij niet uitbreken in de zonden, het neemt niet weg, dat, krachtens onze staat in Adam, wij niet anders doen dan zondigen.

Wij willen u toewensen, dat God u schuldig gaat verklaren, opdat ge leert kennen, dat ge geen bestaan hebt voor God. Het zou nog een zegen wezen als u door schuldbesef getroffen en verslagen werd, u ervan bewust werd, dat de wereld niets anders is dan ijdelheid en bedrog, zodat u met de dichter mee kon doen: Nu dan, O Heer', wat is 't, dat ik verwacht? Mijn hope staat op U alleen. Mijn zegenwens is, dat elk onbekeerd mens, die nog voor eigen rekening reist naar de eeuwigheid, zijn rekening eens thuis zou krijgen. Een rekening hem aangeboden met de eis: te betalen tot de laatste penning. Het zou een gezegend jaar zijn als u ervaren zou, geen penning te bezitten, zodat het u uit zou drijven tot die gezegende Borg en Middelaar, waarvan Johannes getuigt: En uit Zijne volheid hebben wij allen ontvangen, ook genade voor genade. En wanneer er waarlijk zijn onder ons, die hun schuld thuis gekregen hebben, dezulken zou ik toe willen wensen, dat zij met hun schuld en zonden aan de voet van het kruis terechtkwamen.

We weten uit eigen ervaring, wat het is, niet te kunnen sterven zoals we geboren zijn. We weten wat het is, om te moeten geloven een onbetaalbare schuld te hebben, die niet af of uit te wissen is met tranen en gebed, en daarbij niet te weten daarvan verlost te worden. Dat God u dan geve, wat we vinden in Gods Woord: Deze ontvangt de zondaars en eet met hen, opdat u verwaardigd moogt worden om met uw schuld en ellende aan de voet van het kruis terecht te mogen komen. Om daar in het stof nog te belijden: Nu dan O Heer', wat is 't, dat ik verwacht? Mijn hope staat op U alleen. Dan is uw hope alleen op Hem, Die aan het kruis gehangen heeft en Die verhoogd is aan de rechterhand des Vaders. Dan zoudt ge er iets van leren, wat de dichter zegt in psalm 85: De schuld Uws volks hebt G' uit Uw boek gedaan; Ook ziet Gij geen van hunne zonden aan; Gij vindt in gunst en niet in wraak Uw lust. Het is Gods doel niet, zolang we leven onder de openbaring van het genadeverbond, om wraak te nemen over de zonde. Maar Hij laat ons nog prediken, dat Hij wraak genomen heeft over de zonde op de heuvel van Golgotha, waar het verzoenend bloed gevloeid heeft. Daarom wensen wij u toe, dat het een nieuw jaar zou worden, waar het bloed van het kruis u af mocht wassen van de zonde! Heeft God die genade verheerlijkt in onze harten, dat wij dan nooit te boven zouden komen onze armoede. Dat wij dan nooit onze val te boven zouden komen, wat dan mee zou brengen, om in oprechtheid en ootmoed voor Zijn aangezicht te mogen wandelen! Dat dan de broederlijke liefde blijve, om in nood en armoede, de gunst en de liefde Gods te mogen smaken. In de grond der zaak kan een kind van God hier de ruimte niet hebben! Al is het alleen maar als hij rondom zich ziet op degenen die buiten God en Christus zijn! Christus Zelf heeft Zijn discipelen geleerd: Uw koninkrijk kome. Nu is het een eigenschap dat men liever vrucht geniet, dan vrucht draagt, wat zeggen wil, dat men zich getroost voelt als men het gemakkelijk heeft voor zichzelf. Maar als men ziet op de medereizigers naar de eeuwigheid, zal er een stempel op gezet worden! God geve ons genade en onze wens is, dat wij veel met elkaar aan de troon der genade mogen verkeren. Steeds hebben we weer nodig: Nu dan O Heer', wat is 't, dat ik verwacht? Mijn hope staat op U alleen. Verlos mij door Uw onweerstaanb're kracht, Van al mijn ongerechtigheên. Dat zal eens ophouden bij ons sterven en dan zullen wij voorgoed verlost worden van alles wat wij hier mee hebben moeten dragen. Want wij komen hier onze staat niet te boven. Ziet hierin dan onze zegenwens voor het nieuwe jaar. Oudejaarsavond hebben we stil gestaan bij de Openbaring van Johannes, waarin hij zag, de kleinen en de groten, staande voor God. Hij zag, dat de boeken geopend werden en eenieder geoordeeld werd naar hetgeen geschreven stond in de boeken. Thans wensen wij uw aandacht te bepalen bij hetgeen vernieuwd zal worden in die dag, naar aanleiding van 2 Petrus 3: 13.

Maar wij verwachten, naar Zijn belofte, nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, in dewelke gerechtigheid woont.

We wensen dit te verdelen in:

- 1e. De grond van die verwachting.
- 2e. De inhoud van die verwachting.
- 3e. De voorbereiding in die verwachting.

Zingen: Psalm 20: 1 en 2.

In de oudejaarspredikatie hebben we stil gestaan bij de laatste oordeelsdag, waar geopend zal worden het boek van onze geschiedenis, hetwelk bevat onze woorden, werken en gedachten. Maar ook, dat er een boek geopend zal worden, dat des levens is. De nood was ons opgelegd om in alle ernst stil te staan bij hetgeen Johannes zag in een gezicht. En in dat gezicht zag Johannes de doden, klein en groot, staande voor God. In het gelezen hoofdstuk lezen we: Dat er spotters komen zullen, die naar hun eigen begeerlijkheden zullen wandelen, en zeggen: Waar is de belofte Zijner toekomst? Want van dien dag, dat de vaders ontslapen zijn, blijven alle dingen alzo gelijk van het begin der schepping.

Tot op de dag van heden drijft de wereld de spot met de dag des oordeels. Gaat maar eens na, wat er zoal in de wereld werkende is. Men spreekt over het jaar 2000 en men spreekt over maanreizen, men wil de wereld en het heelal beheersen en men wil als God zijn. Wij stellen dit niet vast, maar onze kerkvaders hebben eens geschreven, dat God in zes dagen de aarde geschapen heeft en op de zevende dag rustte. Nu staat er dat duizend jaren bij God zijn als één dag en één dag als duizend jaren. De wereld nadert de zesduizend jaren, zodat dan de laatste dag wel eens aan kon breken. Wij stellen dit niet vast, omdat Christus gezegd heeft in Markus 13: Maar van dien dag en die ure weet niemand, noch de engelen, die in de hemelen zijn, noch de Zoon, dan de Vader. Maar, dat die dag zeker komen zal, daar handelt hier de apostel over. Eerst zegt hij nog, dat er zijn zullen, die zeggen: Waar is de belofte Zijner toekomst? Er waren er misschien nog wel bij van het volk van God, die uitzagen naar die dag, om van alle ellende en strijd verlost te worden.

In het 10e vers gaat de apostel handelen over: Maar de dag des Heeren zal komen als een dief in de nacht. Vervolgens handelt de apostel erover, waarom de Heere nog verdraagt in Zijn lankmoedigheid en hij vermaant nog tot heilige wandel en godzaligheid. In de brief van de apostel vinden we, dat er waren die verlangden naar die dag. Eenvoudig wensen we voor te stellen, dat, toen Petrus Christus verloochende en dit met een eed bevestigde, als toen die dag aangebroken was, het voor eeuwig verloren geweest was. In zoverre God genade verheerlijkt heeft, bewijst God hierin de wereld nog te dragen, omdat wij zalig moesten worden. Bedenk, dat er bij God geen traagheid is, maar lankmoedigheid, Lankmoedigheid heeft Hij bewezen in deze dag. Een nieuw jaar is begonnen, opdat wij nog tot bekering gebracht zouden worden. Maar dit neemt niet weg, dat die dag eens komen zal, want de dag des Heeren zal komen als een dief in de nacht. Een dief werkt in stilte en komt onverwacht en ongedacht. Daarvan getuigt Christus in Markus 13: Ziet toe, waakt en bidt; want gij weet niet, wanneer de tijd is. En hetgeen Ik u zeg, dat zeg Ik allen: Waakt. Hier vinden we ook dat die dag zal komen, hetgeen zo zeker is als dat de dood zal komen. Want, wat man leeft er die de dood niet zien zal? Dat die dag komen zal, vinden we nog bevestigd in Lukas 17: En gelijk het geschied is in de dagen van Noach, alzo zal het ook zijn in de dagen van de Zoon des mensen. Zij aten, zij dronken, zij namen ten huwelijk, zij werden ten huwelijk gegeven, tot den dag, op welke Noach in de ark ging en de zondvloed kwam en verloor ze allen. Ze hadden vermaak in het vlees en ze bekommerden zich er niet om, dat er een was die honderd-en-twintig jaren op de bazuin geblazen had: Bekeert u, bekeert u! Maar alhoewel ze gespot hebben, is de dag aangebroken, dat God de deur van de ark toegesloten heeft. Ze hebben zich misschien nog vastgeklemd aan de ark, maar het was te laat! We wensen u op te wekken tot bekering, daar het nu nog is het heden der genade. Want, als die dag komen zal, zullen hemel en aarde voorbijgaan en de elementen der aarde zullen branden en vergaan. De apostel gaat hier vermanen, om in heilige wandel en godzaligheid te leven. Verwachtende en haastende tot de toekomst van den dag Gods. Wanneer hij dan eerst erover gehandeld heeft dat de aarde en hemel gezuiverd zullen worden, zegt hij: Maar wij verwachten naar Zijn belofte, nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, in dewelke gerechtigheid woont. Hij voegt hier nog aan toe een ernstige vermaning! Daarom geliefden, verwachtende deze dingen, benaastigt u, dat gij onbevlekt en onstraffelijk van Hem bevonden moogt worden in vrede. We vinden nu in die verwachting de grondslag, wanneer hij zegt: Maar wij verwachten, naar Zijn belofte. Dus, daar is beloofd! En die beloften vinden we in Jesaja 65: 17: Want ziet, Ik schep nieuwe hemelen en een nieuwe aarde. En in Jesaja 66: 22: Want gelijk als die nieuwe hemel en die nieuwe aarde, die Ik maken zal.

Christus heeft ervan getuigd, dat Zijn discipelen zouden zitten op twaalf tronen, oordelende de twaalf geslachten Israëls. Hoeveel jaren heeft God niet geprofeteerd, dat de dag komen zou dat Jeruzalem

verwoest zou worden? En het is verwoest geworden door Nebukadnezar! Jeruzalem is toen weer opgebouwd. Christus Zelf heeft geprofeteerd, na de herbouw van Jeruzalem, dat er niet een steen op de andere gelaten zou worden. En die dag is gekomen. Weer werd Jeruzalem verwoest! Hier spreekt het geloof zich uit in verwachting. O, als wij die dag niet verwachten, wat moeten wij dan verwachten? Waren de hemel en de aarde nu wel goed, die God geschapen had? We lezen in Genesis, dat God hemel en aarde schiep en ziet, het was zeer goed. De aarde en de hemel waren goed, ook de mens die Hij daarop geschapen had. Daar was een zalige gemeenschap tussen de hemel en de aarde, tussen God, de mens en de engelen. Adam had gemeenschap met zijn Schepper, en de Schepper met het schepsel. En dat niet alleen, ook de dieren der aarde deden elkander geen kwaad. Het was daar een gezegende staat. Nu zegt Petrus hier: Maar wij verwachten, naar Zijn belofte, nieuwe hemelen en een nieuwe aarde. Deugt dan de hemel op aarde ook niet?

Zodra de zonde gekomen is in de wereld, door de val van Adam, was mens, aarde en hemel bedorven. Dit was niet de hemel der hemelen, maar we vinden in Genesis 1: 8: En God noemde het uitspansel hemel. In vers 14 vinden we, dat God zeide: Dat er lichten zijn in het uitspansel des hemels, om scheiding te maken tussen den dag en tussen den nacht. Nu staat hier, dat er een nieuwe hemel en een nieuwe aarde zijn zullen. Dus, die waren door de zonde aangetast, daar God gesproken had: Zo zij het aardrijk om uwentwil vervloekt. Daar kwam de aarde onder de vloek en het oordeel Gods te liggen, wat meebracht, dat zij voort ging brengen doornen en distelen. En hoe was het met het uitspansel of hemel geworden? Die zijn tegen de mens geworden, want wanneer de zondvloed gekomen is, is alle leven buiten de ark vernietigd geworden. De hemel en de aarde tegen de mens, want men is dikwijls niet opgewassen tegen de natuur, wat zich openbaart in verschillende ziekten. God geeft nog, dat we van deze aarde kunnen en mogen eten, maar in wezen zijn ze tegen ons! Want wat brengt het leven nu mee op deze vervloekte aarde? Het beste van onze beste dagen, baart dikwijls zorg, geeft dikwijls stof tot klagen.

Paulus zegt nog in Romeinen 8: Want wij weten, dat het ganse schepsel te zamen zucht en te zamen als in barensood is tot nu toe. Er wordt rust noch vrede gevonden op deze aarde. Het is een plaats geworden van moord, overspel, dieverij en afgoderij, waardoor de aarde bedorven is. De ziekenhuizen zijn vol met mensen, die lijden onder verschillende kwalen, waarin bevestigd wordt, dat de aarde en de hemel tegen ons zijn en waardoor ziekten en sterfgevallen ontstaan. Wat zal de toekomst nog brengen? Het luchtruim wordt gebruikt om vernietigend oorlogsmateriaal te vervoeren of neer te werpen. Daarom getuigt Petrus hier, dat er een nieuwe hemel en aarde zullen komen, wat ook nodig is, want alle mensen, die op aarde zijn, zijn zondig. Want alle vlees heeft zijn weg bedorven en ligt verdoemelijk voor God. Van de aarde en de hemel in hun vergankelijke staat willen ze nog een paradijs maken. En al zijn ze dan op de maan geweest, dan zal nog Gods Woord bevestigd worden in de profetie van Obadja: Al verhieft gij u gelijk de arend en al steldet gij uw nest tussen de sterren, zo zal Ik u van daar nederstoten, spreekt de Heere. Want Hij belacht het gewoel der volken, Maar wat is nu de oorzaak dat er een nieuwe hemel en aarde komen zal? Dit zal geschieden als vrucht van de verdiensten van de eeuwige Zone Gods, Die op aarde gekomen is om door Zijn lijden en sterven, Zijn offer, de deugden Gods te verheerlijken en aan Zijn gerechtigheid te voldoen. Niet alleen dat daardoor Gods volk zalig zal worden, maar Hij heeft ook verworven de herstelling van de vloek, die op de aarde en de hemel lag. Wat wordt er weinig bij stil gestaan! Als er iemand gestorven is, zegt men wel eens, dat de overledene naar de hemel is en dan stopt meestal het gesprek.

Onthoudt het toch, dat het niet alleen dit is, dat Christus verworven heeft, maar ook, dat het lichaam naar de aarde gaat, hetwelk een reinigingskamer is voor het lichaam. De geest, de ziel, gaat naar de hemel, maar het lichaam gaat naar de aarde, de reinigingskamer, om straks onsterfelijk en onverderfelijk opgewekt te worden. En wanneer die opwekking daar zal zijn, dan moet daar noodzakelijk een nieuwe hemel en aarde zijn, want daar zullen geen zonden zijn. Nu heeft die dierbare Borg verworven dat, wanneer Hij weder zal komen op de wolken des hemels, daar niet een nieuwe hemel en aarde geschapen worden. Daar zal geen nieuw scheppingswerk plaatsvinden, maar er zal gezuiverd worden door de brand van de Goddelijke gerechtigheid. De aarde zal vernieuwd, hersteld worden in de staat, waarin God haar geschapen heeft. En niet alleen in die staat, maar zodanig, dat ze eeuwig zal blijven. Nu verwachten wij, zegt de apostel, naar Zijn belofte, een nieuwe hemel en een

nieuwe aarde. In dit nieuw begonnen jaar mag het tot troost zijn, met alles wat het ook zou meebrengen, dat we mogen verwachten, naar Zijn belofte een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. De hemellichamen en de aarde zullen ons geen kwaad meer doen, wanneer hij zegt: Wij verwachten. Dus, iets nieuws verwacht hij door het geloof, krachtens de belofte, die God gegeven heeft. In Openbaringen 21 lezen we, dat Johannes een nieuwe hemel en een nieuwe aarde zag. Hij hoorde een grote stem uit de hemel, zeggende: Ziet, de tabernakel Gods is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen en zij zullen Zijn volk zijn en God Zelf zal bij hen en hun God zijn. Als we mogen sterven door genade en we zijn gewassen door het bloed van Christus, wordt onze ziel opgenomen in de hemel. En nu verwachten we naar Zijn belofte een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Dat is de laatste wedergeboorte. De eerste geboorte is uit het vlees en de laatste geboorte is door de Heilige Geest. Wordt onze ziel wederom geboren, dan weet elk kind van God, dat ons lichaam niet wederom geboren wordt, want het lichaam blijft zondig. Het lichaam moet wederom geboren worden door naar het graf, de reinigingskamer te gaan, om in de dag der opstanding vernieuwd te worden. Maar ook de aarde en de hemel moeten wederom geboren worden, zodat er geen zonden meer zullen zijn. Dan moet de wereld gezuiverd worden, zodat er geen zonde en dood meer zijn zal. Dit alles zal geschieden door de brand van de Goddelijke gerechtigheid. Ook de hemel moet gezuiverd worden. Daarvan getuigt Paulus, dat de hemelen gezuiverd moeten worden van de duivelen, machten en geesten, die de wereld komen te verleiden. Ziet hier eens wat er beloofd wordt. Maar wij verwachten, naar Zijn belofte, een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Gezegend, die zo'n verwachting bezitten. Bezitten we die verwachting, dan zal het eens een nieuw jaar worden, dat nooit meer zal eindigen in een oud jaar. Wat zal het zijn, als de kleinen en de groten zullen staan voor God! Om dan geroepen te worden, om op die nieuwe aarde te mogen wonen in gemeenschap met de hemel! God kon niet meer op de aarde wonen, omdat deze verzondigd en vervloekt was. Maar, als daar een nieuwe hemel en aarde zal zijn, dan zal daar weer gemeenschap zijn voor degenen die mogen verwachten. Zij zullen eens genieten, want zij behoeven niet meer bang te zijn voor de zonden, de dood en de duivel. Daar zal men niet meer bang wezen voor een oogst die mislukt, want hemel en aarde zullen één zijn. De apostel zegt nog, dat ons wacht, wat geen oog gezien, geen oor gehoord en wat in geen 's mensen hart is opgeklommen. Het is geen geringe zaak. Is het geen gezegend volk, dat die verwachting mag hebben van een nieuwe hemel en een nieuwe aarde? Daar zal geen zon meer zijn, want God Zelf zal hun tot een Licht zijn. Op die nieuwe aarde zullen geen tranen gezaaid worden, daar zal men de dag van zijn geboorte niet meer vervloeken, gelijk een Jeremia. Daar zal niet meer gevonden worden een Paulus, die uitgeroepen heeft: Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods? Dat zal een woonplaats zijn van de Kerke Gods, waar ze in zalige gemeenschap met elkander zullen leven. Zalige verwachting, gezegende verwachting, een God verheerlijkende verwachting! Als we daar verwachting van mogen hebben, dan verwachten we van deze wereld niet zo veel, want deze gaat voorbij met al haar begerlijkheid. Maar die de wil van God doet, blijft in der eeuwigheid. Nu is het dikwijls oorlog om een stukje land, of om een stad, met het gevolg, dat duizenden sterven. In de achter ons liggende oorlog zijn vele miljoenen mensen gevallen door het zwaard en de honger. Hoe kan men toch van zulk een wereld nog zoveel verwachten? Verwacht toch niet te veel van het leven!

Vóór de laatste oorlog hebben we gevreesd, wanneer Duitsland aan het kanonnen maken was, dat God deze wel eens kon gebruiken tot een roede. Moeten we ook nu niet met verschrikking lezen, dat onze regering honderden miljoenen opeist aan bewapening? Zou het niet mogelijk zijn, dat God de wapenen daar stelt om elkander uit te roeien? Arme wereld, die een plaats is, waar haat en tweedracht gaan overheersen en men elkander het licht in de ogen niet gunt. Daar zijn familietwisten, kerktwisten, politieke en maatschappelijke twisten. Kunt u begrijpen, dat, als Gods volk dicht bij God mag leven, ze hier bijna geen plaats meer hebben? Dat doet ze met de dichter soms uitroepen: Ik ben, O Heer', een vreemd'ling hier beneên; Laat Uw geboôn op reis mij niet ontbreken. Een nieuwe aarde, waarvan het gevolg zal zijn, dat er gerechtigheid wonen zal. Die mensen zullen in een rechte verhouding staan tegenover hun Schepper, Adam, in ware gerechtigheid en heiligheid, geschapen zijnde, had een zalige gemeenschap met God. Wanneer daar dan geschapen zal zijn een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, zal de duivel voor eeuwig gekluisterd worden in de poel, die daar brandt van vuur en sulfer. Die zal het verdoemend vonnis voor eeuwig ontvangen. De dood, die door Christus verslonden is, zal geworpen

worden in de poel, die brandt van vuur en sulfere. De zonden, waar Christus verzoening voor gedaan heeft, zullen voor eeuwig weggedaan worden.

We vinden nog, dat de hemelen opgerold zullen worden als een doek en dat Christus zal verschijnen op de wolken des hemels, om hetgeen Hij verworven heeft op Golgotha, te maken tot herstelling. Toen de mens gevallen was, vermoordde Kaïn zijn broeder Habel, waarin bevestigd werd, dat de aarde vervuld was met twist en wrevel. God werd de eerste aarde zo moe, dat Hij ze door de zondvloed verdorven heeft. Maar het water heeft de zonden niet weggespoeld! Toen heeft God gezegd, dat Hij de aarde niet meer zou vervloeken om des mensens wil.

Het is een eigenschap van Gods volk, dat ze niet kunnen leven zo ze willen. Het is hun een smaad, dat ze niet volmaakt voor God kunnen leven. Dit is een eigenschap van het waarachtige leven. Maar ze hebben een lichaam mee te dragen, dat besmet is met aanklevende verdorvenheden. Dit komt bij de een openbaar in zijn karakter en bij de ander in zijn natuur. Soms hatelijk en opstandig, spoedig beledigd soms, waardoor openbaar komt, dat er van de mens totaal niets deugt. Hebben ze daar smart van, dan doet het hen soms uitroepen, met de apostel Paulus: Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods? Dit zijn ze onderworpen, omdat hun vlees niet wedergeboren is. Vandaaruit mochten we elkander wel leren verdragen en biddende zijn voor elkander, want we zijn vlees! Daarom zal er straks zijn een nieuw lichaam, dat gezuiverd en gereinigd is en waar het beeld Gods in te zien zal zijn. We zullen de Zone Gods gelijk zijn in onsterfelijkheid en onverderfelijkheid. In de dag der opstanding zal het geldende zijn van degenen die gesteld zijn aan Zijn rechterhand: Komt, gij gezegenden Mijns Vaders! beërft dat Koninkrijk, hetwelk u bereid is van de grondlegging der wereld. Een Koninkrijk, waarin gerechtigheid wonen zal en waar Efraïm Juda niet zal benijden, en Juda Efraïm niet zal benauwen. Daar zal gerechtigheid en broederlijke liefde wezen, als vrucht van die oudste Broeder, die herstelling van hemel en aarde teweeggebracht heeft. Nu is het niet geopenbaard wat we zijn zullen, maar we zullen Hem gelijk wezen, zoals Hij is. En is Christus verhoogd en verheerlijkt ten hemel gevaren, also zullen onze lichamen, die nu sterfelijk en verderfelijk zijn, even gelijk worden en wij zullen ontvangen de erfenis, die in de hemelen bewaard wordt. Dan zal daar een aarde zijn en een hemel, waar men de klacht niet meer zal doen, dat men alleen op de wereld staat en het soms is, alsof men geen vrienden of metgezellen meer heeft. Daar zal het bewaarheid worden: 't Rechtaardig volk zal welig groeien; Daar twist en wrok verdwijnt, Zal alles door de vrede bloeien. De apostel zegt: Maar wij verwachten, naar Zijn belofte, nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, in dewelke gerechtigheid woont. Daar zal geen smart en pijn meer zijn. Die dan verdriet heeft over kind, over vader of moeder, of wat dan ook, dáár zal geen verdriet meer zijn. Geen vrees voor dood, geen vrees voor hitte en kou. Geen vrees voor de machten der natuur, maar daar zal alles volmaakt wezen, door gemeenschap met de oudste Broeder. Daar zal een schare zijn, die niet te tellen is, want ze zullen komen van oosten en van westen, van zuiden en van noorden. Is dit nu niet een gezegende verwachting voor Gods arme volk? Hier geen thuis, maar ze zullen een thuis verkrijgen, waar ze eeuwig zullen rusten, waarvan de apostel Paulus zegt: Want wij, die geloofd hebben, gaan in de rust, gelijk Hij gezegd heeft. Dat het tot, opwekking zoude zijn, wanneer we met veel zorgen gekweld worden. Daar zullen geen ouders of kinderen meer zijn, maar volmaakt zal men dragen het beeld Gods in Christus Jezus. Dat dan dit het middelpunt zoude zijn, de lust Hem te verhogen, Hem te verheerlijken, waarvan we nog zingen uit psalm 89: 1.

TOEPASSING.

Als toepassing zouden we de volgende tekst nog kunnen lezen: Daarom geliefden, verwachtende deze dingen, benaastigt' u, dat gij onbevlekt en onstraffelijk van Hem bevonden moogt worden in vrede. Mijn medereizigers naar de eeuwigheid, verwachten wij die dag? Want die dag zal zeker komen, waarin we allen geopenbaard zullen worden en we zullen, een grote witte troon zien en Christus daarop zittende. Die dag komt, dat we staan voor God en God zal oordelen naar hetgeen in de boeken bevonden zal worden. Gezegende dag voor al Gods volk, wanneer dat vonnis uitgesproken is en de elementen der aarde brandende zijn voorbijgegaan. Petrus wekt hierop: Maar wij verwachten, naar Zijn belofte, nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, in dewelke gerechtigheid woont. Daar zal

bevestigd worden: Waar liefde woont is God. Daar zal alleen liefde heersen. Geen hoop, geen geloof zal daar meer zijn, maar alleen liefde! Een liefde uit de hemel en een liefde op de aarde en alle vijandschap in de hel. Daarom broeders, benaastigt u te meer, om uw roeping en verkiezing vast te maken, want dat doende zult gij nimmermeer struikelen. Het is nog het heden der genade. Onderzoekt uzelf en bedenkt wat voor mensen we zijn! Lot moest uit Sodom, maar hij zat er met zijn vrouw zo aan vast, dat, toen de dag kwam, zij er uitgedreven moesten worden! Haast u om uws levens wil! Die dag breekt aan, dat we voor God moeten verschijnen. Zouden we ons niet moeten benaastigen om te ontvlieden de toekomstige toorn? Neemt ge bij uzelf waar, dat ge vast zit aan het tijdelijke, aan het vergankelijke? Bedelt dan aan de troon der genade om los gemaakt te worden hier op aarde van het vergankelijke. Vreselijk zal het zijn om onbekeerd te sterven, want daar zal de man de vrouw verteren en de vrouw de man, de kinderen de ouders en de ouders de kinderen. Het zal vreselijk zijn, het verwijten aan elkander, dat ze elkander niet vermaand hebben, de wereld met haar vermaak en genot gezocht te hebben en met dezelve verloren zijn gegaan. Gods Woord leert ons, door de mond van Salomo: Koop de waarheid en verkoop ze niet, mitsgaders wijsheid en tucht en verstand. Hoe gaat men die kopen? Dit moeten we doen op onze knieën voor God.

Jongelingen en jonge dochters, gebeurt het wel eens, dat je in het verborgen op je knieën moet gaan om je verdriet uit te storten voor God? De wereld zal eens vergaan, benaastigt u dan om bij God aan te kloppen. Vraagt naar de Heer' en Zijne sterkte en zoekt Zijn aangezicht geduriglijk! Je hebt niets te verliezen, want alles is verloren in je verbondshoofd Adam! Wat zal het straks voor jullie ook wezen om onsterfelijk en onverderfelijk voor God gesteld te worden. Getuigen de zonden tegen je en ga je vrezende nog ooit bekeerd te zullen worden. Hoort dan des Heeren Woord, dat leert, dat je nog onbevlekt en onstraffelijk gesteld kunt worden door die Borg en enige Middelaar. Een zaligmaker die u toeroept: Wendt u naar Mij toe, wordt behouden! Mijn zoon, Mijn dochter, geef Mij uw hart! Vaders en moeders, We reizen naar de eeuwigheid! Het is nieuwjaar en als we het mogen beleven, wordt het straks weer oud. Hebt gij die verwachting, een nieuw jaar tegemoet te reizen dat nooit meer oud worden zal? Zijn er onder ons die voortgedreven worden en ongetroost hun dagen doorbrengen? Ziet hier een dierbare belofte uit Jesaja 54: Gij verdrukte, door onweder voortgedrevene, ongetrooste! zie, Ik zal uw stenen gans sierlijk leggen, en Ik zal u op saffieren grondvesten. En uw glasvensters zal Ik kristallijnen maken, en uw poorten van robijnstenen, en uw ganse landpale van aangename stenen. Gaat u bedrukt hier over de aarde? Blijft dan hangen aan Christus, als die enige Middelaar. Gij dan, die God zoekt, grijpt dan moed in al uw zielsverdriet. Laat er geen stilzwijgen bij u gevonden worden. Heeft God genade verheerlijkt met medeweten voor eigen hart en leven en verwacht u naar Zijn belofte, een nieuwe hemel en een nieuwe aarde? Wat zal het wezen, O Sion, om straks ertoe verwaardigd te mogen worden, daar te komen, waar treuring en zuchting zullen wegvlieden. Daar zal eeuwige blijdschap zijn! Verlost van pijn, verlost van smart, scheuring en verbreking.

Jesaja zegt ervan: De koe en de berin zullen tezamen weiden, haar jongen zullen tezamen nederliggen, en de leeuw zal stro eten, gelijk de os. En een zoogkind zal zich vermaken over het hol van de adder, en een gespeend kind zal zijn hand uitsteken in den kuil van een basilisk.

Houd dan moed, O pelgrim, en laat het meebrengen, dat we heilig, onberispelijk en onbevlekkelijk ons benaastigen zouden. Om dan in die dag te verwachten, wat hier in het geloof gekend wordt. Om dan die gehoopte goederen te verkrijgen.

Eeuwigheid, O eeuwigheid, wanneer zult gij aanbreken! Om dan te verwachten een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, waar de Kerk God en het Lam de eer en de prijs en de dankzegging zullen toebrengen. Amen.

Dankgebed.

Slotzang: Psalm 121: 4.

Zegen.